

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/67/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112228990
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2013:8112228990.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31575951, zastúpená: Advokátska kancelária GUNIŠ & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Klincová 37/B, Bratislava p r o t i žalovanému: Z. D., nar. XX.X.XXXX, bytom S., Č. B. X, o zaplatenie 38,44 Eur a sankčný úrok takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 38,44 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 19.9.2012 si uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie istiny vo výške 38,44 Eur predstavujúcej nepovolený debetný zostatok na základe zmluvy zo dňa 6.4.2009. Pôvodnou žalobou sa domáhal aj priznania úrokov z omeškania vo výške 20 % ročne zo sumy 38,44 Eur od 28.5.2010. Neskôr však podaním zo dňa 27.3.2013 zmenil žalobu v časti príslušenstva tak, že namiesto úroku z omeškania požaduje sankčný úrok vo výške 20%. Súd túto zmenu žaloby v danej časti pripustil uznesením č.k. 11C 67/2013-45 zo dňa 1.7.2013. V súvislosti s týmto uplatneným tzv. sankčným úrokom pritom uviedol len to, že sankčná sadzba vyplýva zo sadzobníka poplatkov a k žalobe pripojil časť tohto sadzobníka, kde v časti E depozitné produkty - ostatné poplatky je uvedená sankčná úroková sadzba pri nepovolenom debete na osobnom účte 20% p.a.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a na pojednávanie sa napriek riadnemu a včas doručenému predvolaniu nedostavil, súd preto s použitím § 101 ods. 2 O.s.p. konal v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 6.4.2009, sadzobníkom poplatkov, odstúpením od zmluvy zo dňa 19.5.2010, všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu a ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 6.4.2009 uzavrel žalobca (v tom čase pod obchodným názvom DEXIA banka Slovensko a.s.) so žalovaným zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Išlo o štandardnú, typovú zmluvu uzavretú podľa § 269 ods. 2 a § 708 a 716 a násl. Obchodného zákonníka. Obsahom zmluvy bol zriadenie účtu žalovaného u žalobcu ako aj vydanie a používanie platobnej karty. Ako vyplýva

z bodu 4 zmluvy účastníkmi nebolo dohodnuté povolené prečerpanie na osobnom účte. V zmluve nie je žiadna zmienka o úrokoch, či už v prípade povoleného alebo nepovoleného prečerpania.

Žalobca pripojil k žalobe všeobecné obchodné podmienky DEXIA banky Slovensko a.s. platné od 1.1.2009. V nich je upravená možnosť odstúpenia od zmluvy zo strany banky v časti III. bode 36. Ako jeden z dôvodov pre možnosť odstúpenia banky od zmluvy je uvedené to, že klient nevysporiada na účte nepovolené prečerpanie do 20 dní od jeho vzniku.

Je nesporné, že žalovanému vznikol na účte nepovolený debetný zostatok vo výške 37,89 Eur. Žalobca preto listom zo dňa 19.5.2010 odstúpil od predmetnej zmluvy ku dňu doručenia daného oznámenia.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Vzhľadom na zistený skutkový stav, keďže súd považoval za nesporné, že žalovanému vznikol na príslušnom účte debetný zostatok vo výške 38,44 Eur s poukazom na vyššie citovaného zákonné ustanovenia a dohodnuté zmluvné podmienky bolo právne dôvodné žalobe v tejto časti vyhovieť.

Iný záver bol však prijatý pri rozhodovaní o sankčných úrokoch. Náš právny poriadok totiž inštitúit s takýmto označením nepozná. Za sankčné úroky vo všeobecnosti sa považujú úroky z omeškania, ktoré majú sankčný charakter, avšak je nepochybné, že žalobca úroky z omeškania neuplatnil, pretože hoci tieto požadoval v pôvodnej žalobe, neskôr v tejto časti žalobu zmenil a domáhal sa priznania spomínaných sankčných úrokov. Sankcia za porušenie právnej povinnosti môže byť dohodnutá aj ako zmluvná pokuta, v takom prípade sa však pre platnosť dohody o zmluvnej pokute vyžaduje písomná forma s poukazom na § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, čo rozhodne v tomto prípade splnené nebolo. Napokon úroky z debetného zostatku úveru by mohla banka požadovať s poukazom na § 710 Obchodného zákonníka ako zo zmluvy o úvere avšak len v prípade, ak bolo dohodnuté povolené prečerpanie prostriedkov na účte, čo však nebol tento prípad. Žalobca si teda právne uvedený nárok neujasnili a preto žaloba v tejto časti je zmätočná a nedôvodná.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. a z tej skutočnosti, že náhradu trov konania si uplatnil len žalobca, tento však bol neúspešný takmer v polovici uplatneného nároku, keďže nárok o zaplatenie sankčného úroku možno ku dňu rozhodnutia kvantifikovať sumou 25,62 Eur. Súd preto žalobcovi náhradu trov konania z dôvodu len čiastočného úspechu vo veci nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.